

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vitalie Ardeleanu

(art. 152 alin. (2) lit. f) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-824/2024
Nr. PIGD 1-23056380-01-Ira-19062024)*

Recurs inadmisibil; Aprecierea probelor nu este nerezonabilă, iar elementele constitutive ale infracțiunii au fost întrunite; Dezacordul cu pedeapsa stabilită în limitele prevăzute de lege nu se încadrează în temeiurile de recurs.

08 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Stanislav Grosu,

Instanța de apel: Dumitru Pușca, Angela Revenco, Ruslana Burdeniuc

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vitalie Ardeleanu, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Alexandru Negru,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Vitalie Ardeleanu s-a născut în anul 1986 în r-nul Rîșcani. El a fost apărât de avocații Vitalie Vangheli și Grigore Postovanu.

2. Vitalie Ardeleanu a fost învinuit că, la 13 decembrie 2022, în intervalul aproximativ 19:00-21:00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său din satul Mihăileni, raionul Rîșcani, pe fondul unor relații de ostilitate apărute pe moment, i-a aplicat Tatianeii Dodița multiple lovituri în regiunea capului cu un ceainic electric, până când aceasta și-a pierdut cunoștința, după care a apucat-o de păr și i-a smuls o porțiune de scalp. În urma acțiunilor respective, victimei i-au fost cauzate o traumă cranio-cerebrală cu comotie cerebrală, plăgi scalpate-tăiate în regiunea parietală, cu defect de piele de 10×12 cm, precum și alte leziuni, care au determinat dereglarea îndelungată a sănătății și au fost calificate medico-legal drept vătămare corporală medie. Fapta a fost încadrată în baza art. 152 alin. (2) lit. f) Cod penal (vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu deosebită cruzime).

3. Cauza penală a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătoreiei Drochia, sediul Rîșcani, din 30 ianuarie 2024, Vitalie Ardeleanu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate și condamnat la șase ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Instanța a pus la baza sentinței declarațiile părții vătămate, care a comunicat că Ardeleanu a lovit-o cu ceainicul în regiunea capului, iar după ce a căzut, acesta a apucat-o de păr, după care și-a pierdut cunoștința. Declarațiile părții vătămate, au fost confirmate de martorul Doina Zaharia, care este sora inculpatului. Ea a confirmat că Ardeleanu, fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat Tatianeii Dodița mai multe lovituri cu un ceainic, inclusiv în regiunea capului, după care a apucat-o de păr și i l-a smuls cu tot cu piele. Instanța a arătat că și declarațiile martorului Valeriu Vrabie au confirmat acțiunile lui Ardeleanu. Martorul Tatiana Botnari a menționat că inculpatul a lovit partea vătămată cu pumnul în cap, după care a apucat-o de păr și i l-a smuls cu tot cu piele. Cauzarea leziunilor medii a fost confirmată prin raportul de expertiză judiciară. Modalitatea cauzării acestor leziuni au determinat instanța să constate prezența agravantei „cu deosebită cruzime”.

4. La 02 februarie 2024, avocatul Grigore Postovanu, în interesele inculpatului, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei și

suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal. Apărarea a susținut că pedeapsa aplicată este prea aspră, invocând recunoașterea parțială a vinovăției, lipsa antecedentelor penale și comportamentul agresiv al Tatiane Dodița, care ar fi intenționat să-l atace pe inculpat cu un cuțit. Prin apelul suplimentar, avocatul Grigore Postovanu a solicitat recalificarea acțiunilor lui Vitalie Ardeleanu de la art. 152 alin. (2) lit. f) la art. 152 alin. (1) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. El a susținut că probele administrate nu confirmă săvârșirea faptei cu deosebită cruzime. În acest sens, el a invocat divergențele dintre declarațiile inculpatului și ale părții vătămate, obiecțiile martorei Tatiana Botnari privind consemnarea în declarațiile sale a unor împrejurări pe care nu le-ar fi relatat, precum și lipsa unei confruntări. Apărarea a susținut că Ardeleanu a acționat în contextul amenințării din partea Tatiane Dodița, fără a urmări producerea rezultatului survenit.

5. La 09 februarie 2024, avocatul Vitalie Vangheli, în interesele inculpatului, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei și reducerea acesteia la cinci ani de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de cinci ani.

6. La 26 martie 2024, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelurile. Instanța a menționat că vinovăția inculpatului este dovedită prin ansamblul probelor administrate. Declarațiile părții vătămate coroborează cu depozițiile martorilor Doina Zaharia, Tatiana Botnari, Valeriu Vrabie, Vasile Verdeș și Ghenadie Moșanu, iar raportul de expertiză medico-legală confirmă leziunile cauzate. Versiunea inculpatului, potrivit căreia ar fi aplicat doar lovituri cu pumnii și nu cu ceainicul, este infirmată de probele obiective și nu poate înlătura concluziile primei instanțe. Instanța a reținut că nu există temei pentru recalificarea faptei. Acțiunea inculpatului de smulgere a părului părții vătămate cu tot cu scalp a urmărit intenția de a cauza suferințe intense, inutile și prelungite, ceea ce demonstrează deosebită cruzime. Invocarea comportamentului provocator al părții vătămate nu a fost considerat de natură să justifice acțiunile inculpatului. Or, intensitatea acțiunilor lui Ardeleanu au depășit vădit acțiunile părții vătămate de injurie. Referitor la pedeapsa aplicată, instanța a menționat că anterior Ardeleanu a fost condamnat și sancționat cu amendă. Acea pedeapsă nu și-a atins scopul. Prin urmare, recunoașterea faptei nu poate determina suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.

7. La 18 iunie 2024, avocatul Grigore Postovanu, în interesele condamnatului, a declarat recurs. El a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, calificarea acțiunilor lui Vitalie Ardeleanu în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Apărarea susține, în esență, că pedeapsa de șase ani de închisoare este excesiv de severă, nefiind valorificate corespunzător circumstanțele cauzei și datele privind persoana condamnatului, inclusiv provocarea conflictului de către partea vătămată. Totodată, avocatul critică aprecierea probelor și calificarea juridică a faptei, invocând, în termeni generali,

divergențele dintre declarații și lipsa confruntărilor. El a contestat conținutul declarațiilor lui Tatiana Botnari și a criticat decizia instanței de apel de a respinge cererea privind audierea acesteia.

8. La 04 iulie 2024, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței. La 07 septembrie 2026, procurorul-șef interimar al Secției reprezentarea a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Cătălin Scutelnic, a depus referință, în care a pledat pentru respingerea recursului drept inadmisibil. Procurorul consideră că apărarea nu a demonstrat caracterul arbitrar al deciziei și nici existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor. Semnul calificativ „cu deosebită cruzime” a fost demonstrat prin modalitatea de comitere a faptei, în special smulgerea părului victimei împreună cu scalpul, intensitatea și numărul loviturilor aplicate. Susținerea potrivit căreia Vitalie Ardeleanu ar fi reacționat la agresiunea victimei nu justifică recalificarea, nefiind demonstrată existența unui atac direct, imediat, material și real. Referitor la critica privind lipsa confruntărilor, acuzarea a arătat că, în cursul urmăririi penale, au fost efectuate confruntări între Vitalie Ardeleanu și Tatiana Dodița, precum și între acesta și Doina Zaharia. În privința pedepsei, acuzarea consideră că pedeapsa de șase ani de închisoare se încadrează în limitele sancțiunii art. 152 alin. (2) Cod penal, iar recurentul nu a indicat depășirea limitelor legale.

9. Urmărirea penală a fost pornită la 02 februarie și s-a terminat la 07 aprilie 2023. În prima instanță cauza penală a fost examinată în perioada 18 aprilie 2023 – 30 ianuarie 2024. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 21 februarie – 26 martie 2024. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 04 iulie 2024 și a fost distribuit judecătorului Anatolie Țurcan. În iulie 2024, acesta a fost eliberat din funcție, iar cauza a fost distribuită judecătorului Lilia Roic-Botezatu. Ulterior, în legătură cu încetarea transferului temporar al acesteia, la 11 august 2026, cauza a fost redistribuită judecătorului Sergiu Stratan.

MOTIVAREA INSTANȚEI

10. Decizia motivată a curții de apel a fost pronunțată la 30 aprilie 2024. Recursul a fost depus la 18 iunie 2024. Prin urmare, recursul a fost depus în termen.

11. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

12. Deși recurentul nu a indicat niciunul dintre temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul cererii rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub două aspecte: (i) calificarea juridică a faptei și aprecierea probelor și (ii) individualizarea pedepsei. Având în vedere că

instanța de recurs poate recalifica considerentele invocate în recurs de la un temei la altul, recursul va fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1), 5), 6) Cod de procedură penală.

(i) aprecierea probelor

13. Curtea Supremă de Justiție a explicat deja sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în încheierile nr. [1ra-1085/2024](#) și nr. [1ra-307/24](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrară sau vădit nerezonabilă atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

14. Apărarea invocă, în termeni generali, existența divergențelor în declarațiile martorilor, însă nu explică în ce constau ele și în ce mod aprecierea dată acestora de instanța de apel ar fi vădit nerezonabilă.

15. Instanțele ierarhic inferioare au stabilit vinovăția lui Ardeleanu prin coroborarea probelor administrate. Declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin depozițiile martorilor Doina Zaharia, Tatiana Botnari, Valeriu Vrabie, Vasile Verdeș și Ghenadie Moșanu, iar raportul de expertiză judiciară medico-legală a stabilit natura leziunilor cauzate. Astfel, martorul Doina Zaharia a confirmat că Ardeleanu, fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat Tatiane Dodiță mai multe lovituri cu un ceainic, inclusiv în regiunea capului, după care a apucat-o de păr și i l-a smuls cu tot cu piele. Tatiana Dodiță de asemenea a declarat că a fost lovită în cap cu un ceainic, iar ulterior și-a pierdut cunoștința. Declarațiile martorului Valeriu Vrabie au confirmat iscarea conflictului între Ardeleanu și Dodiță, iar martorul Tatiana Botnari a relatat despre lovirea părții vătămate cu pumnul și smulgerea părului.

16. Apărarea invocă că în declarațiile martorului Tatiana Botnari ar fi fost consemnate împrejurări pe care aceasta nu le-ar fi relatat. Totuși, recurentul nu indică în mod concret care sunt aceste împrejurări, ce contradicții au fost constatate și în ce mod acestea ar fi putut influența soluția asupra calificării faptei condamnatului. Este adevărat că în ședința instanței de apel din 26 martie 2024, cererea apărătorului privind audierea martorului Tatiana Botnari a fost respinsă. El a argumentat necesitatea audierii prin aceea că a avut o discuție cu martorul și acesta i-ar fi comunicat că nu a făcut declarațiile care se găsesc la dosar. Apărarea nu a explicat în ce au constat divergențele. Completul menționează că

declarațiile martorului Tatiana Botnari (concubina inculpatului) nu au fost unicele care au confirmat acțiunile violente ale condamnatului. Chiar și în ipoteza în care martorul respectiv ar fi făcut în apel declarații favorabile apărării, acțiunile lui Ardeleanu au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate Tatiana Dodiță și martorii Doina Zaharia (sora condamnatului), Valeriu Vrabie și Vasile Verdeș.

17. În recurs apărătorul critică neefectuarea confruntării dintre partea vătămată Tatiana Dodiță și martorul Tatiana Botnari. Potrivit art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea participanților la proces. Materialele dosarului nu conțin vreo cerere depusă de partea apărării în acest sens. Cu toate acestea, partea vătămată a fost audiată nemijlocit în prima instanță, iar apărătorul a avut posibilitatea să formuleze întrebări. În orice caz, confruntarea nu poate avea loc după terminarea urmăririi penale, iar în recurs apărătorul nu a motivat cum lipsa acestei acțiuni procesuale a determinat pronunțarea unei hotărâri inechitabile.

18. Având în vedere cele de mai sus, în parte aprecierii probelor, recursul este vădit neîntemeiat.

(ii) calificarea juridică a faptei

19. Încadrarea juridică a faptei urmează a fi examinată conform temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Instanța de apel a examinat critica apărării privind calificarea acțiunilor lui Ardeleanu și a menționat că acțiunea acestuia de smulgere a părului părții vătămate cu tot cu scalp a urmărit intenția de a cauza suferințe intense, inutile și prelungite, ceea ce demonstrează deosebită cruzime. Acest raționament este în concordanță cu hotărârea Plenului [Curtii Supreme de Justiție](#) nr. 11, din 24 decembrie 2012. Aceasta menționează următoarele:

„5.9 ... Cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe – de ordin fizic sau psihic – care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei. El îi prelungește agonia, torturînd-o, maltratînd-o, molestînd-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului; este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată pînă la consumarea omorului. Următoarele metode demonstrează manifestarea cruzimii deosebite la săvîrșirea omorului: cauzarea unor plăgi multiple (cînd există probe suficiente care dovedesc intenția de a comite omorul cu deosebită cruzime); jupuirea pielii; turnarea peste victimă a unor lichide inflamabile cărora li se dă foc; provocarea arsurilor cu ajutorul unor obiecte incandescente; arderea sau îngroparea unei persoane vii; utilizarea curentului electric; smulgerea unghiilor; scoaterea ochilor; mutilarea sau secționarea unor părți ale corpului; stropirea cu agenți chimici agresivi; asfixierea mecanică prelungită în timp; otrăvirea, urmată de suferințe

prelungite; impunerea victimei să-și sape mormântul; imitarea execuției victimei; privarea de mâncare, apă, somn, de confort termic sau fonic, de alte necesități vitale etc”.

20. Instanța de apel a explicat că comportamentul părții vătămate de adresare de injurii condamnatului nu poate justifica acțiunile ultimului. Recursul nu explică de ce această apreciere a instanței de apel este contrară pacticii Curții Supreme. Prin urmare, și în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

(iii) individualizarea pedepsei

21. Temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală există exclusiv atunci când pedeapsa stabilită nu respectă limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă. Recurentul nu susține că pedeapsa de șase ani de închisoare aplicată lui Vitalie Ardeleanu ar depăși limitele prevăzute de art. 152 alin. (2) Cod penal, ci contestă modul de individualizare a acesteia. Alegerea categoriei și cuantumului pedepsei, în limitele prevăzute de lege, ține de marja de apreciere a instanței. Prin urmare, această critică nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală (decizia nr. [1ra-754/2024](#), § 50).

22. Din considerentele menționate mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Grigore Postovanu împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Digitally signed by Stratan Sergiu
Date: 2026.10.08 18:10:15 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Sergiu Stratan